

Jeugdherinneringen in woord en in beeld door Piet de Boer

LEIDEN – Woensdagmiddag 26 februari spreekt Piet de Boer op de bijeenkomst van het Buurtinitiatief Leiden-Zuidwest in het gebouw van het Apostolisch Genootschap aan de Cesar Franckstaat. Een artistiek begaafd vakman vertelt aan de hand van zijn kunstuitingen over zijn jeugdherinneringen.

door Eddo Velders

Het Buurtinitiatief gaat uit van enkele geloofsgemeenschappen in Leiden-Zuidwest. Het heeft inmiddels een mooie schare trouwe fans. Piet de Boer rolt de loper uit voor zijn aanstaande ontmoeting: "Aan de Uiterstegracht stond mijn wieg. In 1931 viel daar voor het eerst licht in mijn ogen. De crisisjaren en de oorlog kleurden mijn jeugd. Gemeenschapszin droegen mij en mijn naaste familie door deze tijd.

Piet de Boer met zijn boek en beeld van een biddende man (Foto: pr/Eddo Velders).

Zij lieten onuitwisbare herinneringen bij mij achter. Later kreeg ik de kans om mijn artistieke talenten te ontwikkelen. Zo kon ik deze beelden vangen in schilderijen en plastieken. Met hulp van de historische vereniging Leiden heb ik mijn verhaal kunnen uitgeven in een rijk geïllustreerd boek. Dit boek is de leidraad voor mijn prajie voor het Buurtinitiatief."

Hard bestaan

"De gracht waar wij woonden was ook de plek van de wollendekenfabriek. De kleur van het water verraadde welke dekens die dag de fabriek zouden verlaten. Aan het eind van de middag gingen de mannen afgemat en moe huiswaarts. Ze hoefden daarvoor

slechts enkele minuten te lopen. Een hard en eenvoudig bestaan met veel betrokkenheid bij elkaar. Na enkele jaren aan de gracht verhuisden we naar Leiden-Noord. Naar een zijstraat van de Herensingel. Daar reed toen nog een trein. De Duitsers gebruikten dat lijntje om V2-bommen van de trein over te laden op een auto. Vanuit een verrijdbare installatie vertrokken die vreselijke apparaten door de lucht naar Engeland. Als kleine jongen vond ik dat reuze interessant. Pas later had ik door hoeveel leed die dingen veroorzaakten." "Vooral het laatste deel van de oorlog was zwaar. We kwamen steeds vaker op de begraafplaats achter de Zijlpoort om mensen uit onze buurt weg te brengen. Mijn vader fietste in de hongervinter ondanks zijn zwakke gezondheid naar Oudkarspel om eten voor het gezin en de overige familie te kopen. Bevlogen mensen vertelden ons op zondagsschool verhalen uit de Bijbel. Als we die thuis uit ons hoofd hadden geleerd en konden opzeggen verdienden we een prent. Deze plakten we in een album. Met deze afbeeldingen is vast mijn liefde voor lijnen en vormen gewekt. De verhalen zelf deden me ook veel. Ze hebben me mede gevormd tot diegene die ik nu ben."

Dankbaar

"Ik ben dankbaar dat ik de gelegenheid heb gekregen om mijn talenten te ontwikkelen. Collega's zagen mijn talent en nodigden me uit 's avonds bij hen thuis tekenles te volgen. Sindsdien ken ik het lijnenspel, het verdwijnpunt en het perspectief. Op het laboratorium voor fysiologie van de Rijksuniversiteit Leiden aan de Zonneveldstraat kreeg ik de vrije hand. Uiteindelijk gaf ik mijn talenten vele jaren door aan jonge mensen. Ik heb er zin in om u op 26 februari om 14.00 uur te ontmoeten. We kunnen vast veel gemeenschappelijke herinneringen delen. Ik kijk er naar uit!". ●

Piet de Boer met zijn boek en beeld van een biddende man (Foto: pr/Eddo Velders).